

Dkt. Kenneth Mathews, Genesis, Kipindi cha 23, Joseph Aliungana Tena na Ndugu Zake, Mwanzo 42-45

© 2024 Kenneth Mathews na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Kenneth Mathews na mafundisho yake kuhusu kitabu cha Mwanzo. Hiki ni kipindi nambari 23, Yusufu Aliungana Tena na Ndugu Zake, Mwanzo 42-45.

Somo la 23 ni Yusufu ambaye ameungana tena na ndugu zake katika sura ya 42 hadi 45, na hii itazingatia sehemu kuu ya hadithi ya Yusufu inayohusu kile kinachotokea Misri.

Na kwa hivyo ninachotaka tukumbuke ni mawazo makuu ambayo yamekuwa yakitokea na jinsi haya, kwa mtindo wa simulizi, yanavyotangaza jinsi Mungu anavyosimamia maisha ya mababu na, kwa namna fulani, atakavyosimamia maisha ya Israeli ijayo. Na jinsi ya kuwafundisha Israeli kwamba hivi ndivyo ilivyo ni kwa kuonyesha ulinganifu kati ya mababu na kisha wazao wao kwa upande wa taifa. Na tunachopata ni kwamba kama vile Ibrahimu alivyoshuka Misri, kama vile tunavyopata kwamba Yusufu anashuka Misri, na katika visa vyote viwili, tunapata kwamba Ibrahimu anaibuka na kutajirika na Farao.

Na kisha tunaona kwamba hivi ndivyo ilivyo kwa Yusufu na nyumba ya Yakobo. Hii itakuwa hivyo kwa Israeli. Israeli, kama tunavyoona katika Kutoka sura ya 12 hadi 14, wataokolewa kutoka Misri wakivuka Bahari Nyekundu na wakiwa njiani kuelekea nchi ya ahadi.

Watamwona Mungu akitenda mambo yote kwa ajili ya ustawi, kwa kweli, unaweza kusema uhai na ustawi wa Israeli. Kwa hivyo leo, basi, mawazo machache tunayotaka kukumbuka ni kwamba sura hizi zitaelezea upatanisho wa ndugu na Yusufu. Waliungana tena.

Na kwa hivyo tunaweza kuwakumbuka Isaka na Ishmaeli, ikiwa tunaweza kufikiria ndugu walioungana tena, kwa sababu angalau tunaweza kusema wote wawili walikuwa pamoja wakati wa kifo na mazishi ya baba yao, Ibrahimu. Kisha, moja zaidi iliyoelezwa kwa undani katika sura ya 32 na 33 ilikuwa upatanisho wa Yakobo na Esau. Na sasa hapa tunayo, mgawanyiko ndani ya familia ambao ungekuwa unatishia baraka ya ahadi ambayo Mungu anafikiria.

Hapo, kulikuwa na upatanisho kati ya Yusufu na ndugu zake. Mgawanyiko ulianza katika sura ya 37. Sasa, katika sura hizi, hasa sura ya 42 hadi 43.

Sasa, tunapoangalia sura ya 42, nataka tujikumbushe kwamba sura ya 42, mstari wa 21 unasomeka, Wakaambiana, hao ni ndugu, hakika tunaadhibiwa kwa sababu ya ndugu yetu. Unaona, wanaanza kutambua kwamba Mungu anafanya kazi katika

maisha yao, na wanapitia uzito wote wa hatia yao na aibu na adhabu wanayopata. Tuliona jinsi alivyokuwa na huzuni, huyo ni baba yao, huyo ni Yusufu, wakati Yusufu alipotusihi kwa ajili ya uhai wake.

Sasa, hatujaambiwa haya katika sura ya 37, lakini tunaambiwa hapa kwamba wao, wakiwa na chuki mioyoni mwao na ubaridi, walikataa tu na kupinga ombi lake akiwa kijana, mdogo zaidi katika kundi, wakimsihi, lakini hatukusikiliza. Ndiyo maana dhiki hii imetupata. Bila shaka, Reubeni anasema, hili si kosa langu. Mimi ndiye niliyekuambia, anasema katika mstari wa 22, ambaye alikuambia hili halikuwa wazo zuri.

Sio wazo zuri hata kidogo. Sasa, angalia nami pia katika mstari wa 28, sura ya 42, mstari wa 28. Ambapo katika sehemu ya pili ya mstari huo, walipogundua, unaona, fedha kwenye mikoba yao, nasi tutaelezea hii inahusu nini, lakini ilitoa hisia kwamba walikuwa wameiba fedha.

Na hilo ndilo wanalolidharau tu, kwamba watashtakiwa kwa kupeleleza nchi, na watashtakiwa kwa wizi. Kwa hivyo, inasema katika nusu ya pili ya mstari huu kwamba mioyo yao ilizama, na wakageukia kila mmoja akitetemeka. Wamedharauliwa.

Katika mawazo yao, walikuwa kama wafu. Walikamatwa kati ya Misri na Kanaani, kati ya Yusufu ambaye bado hajafunuliwa na kisha baba yao, Yakobo. Nao wakasema, ni nini hiki ambacho Mungu ametutendea? Kwa hivyo, kuna hisia inayoongezeka, tunaposoma sura hizi, kwamba Mungu anafanya kazi tena.

Na anachofanya, kama tulivyoona hapo awali kwa Ibrahimu, Isaka, na Yakobo, mabadiliko yanayotokea. Hii itakuwa hivyo kwa Yusufu pia. Na mabadiliko haya yanaanza na ungamo.

Inaanza kwa kutambua kwamba wanategemea kabisa neema na rehema za Mungu. Sasa, lugha hii haitumiki yenyewe, lakini wazo hapa ni kwamba wana hatia na kwamba makosa yao yanahesabiwa kwa haki na hukumu hii dhidi yao, adhabu inayowapata. Sasa, hebu tuangalie basi ulinganifu wa sura ya 42 na 43.

Hizi mbili hufanya kazi pamoja. La kwanza ni kwamba tuna safari mbili tunazofikiria. Kwa hivyo, ndugu wana safari mbili kwenda Misri ndani ya sura ya 42 na 43.

Na safari ya kwanza, tunaambiwa, ni bila Benyamini katika sura ya 42. Na kisha safari ya pili iko katika sura ya 43 na Benyamini. Na hili ni muhimu sana kuhusu kinachoendelea Yusufu anapowadanganya ili kugundua kama kumekuwa na mabadiliko yoyote katika kesi ya ndugu zake.

Na anazingatia kile kilicho cha thamani zaidi kwa Yusufu, na hicho kingekuwa kaka yake Benyamini. Yusufu na Benyamini walizaliwa na mama mmoja, Raheli. Walikuwa karibu zaidi katika uhusiano wao.

Na pia, unaona, Yusufu alipendelewa na baba yake, na ndugu zake hawakuweza kuvumilia hilo. Hawakuweza kuvumilia. Nao walifanya njia za kukata tamaa ili kujiondoa kutoka kwa mpinzani huyu.

Je, hili pia ndilo linalomtokea kijana Benyamini? Bila shaka Benyamini alikuwa wa thamani kwa baba yao, Yusufu. Ni nini kilichompata Benyamini? Je, walikuwa tayari wamemwacha ndugu mpendwa wa Yusufu, Benyamini? Maswali haya yote yanahitaji kujibiwa. Na kwa hivyo, aliamua, huyo ni Yusufu, kujifunza kuhusu hili kabla ya kujifunua.

Na kwa hivyo, hebu tuangalie safari ya kwanza ambapo katika mstari wa 1 hadi wa 5 tuna ndugu kumi wanaoelekea Misri. Kwa hivyo, ni muhimu kwetu kutambua kwamba Yakobo anapowatuma kwenye misheni hii, anasema, Nendeni Misri ambapo nimejifunza kwamba kuna nafaka, katika mstari wa 2, ili tuweze kuishi na tusife. Kwa hivyo, hili ni suala la uzima na kifo.

Wako katika hali ngumu sana. Kwa kweli hakuna chaguo kwao. Na hilo ndilo litakalokuwa muhimu sana kwa nini ndugu watachukua Benjamini pamoja nao.

Mwanzoni, hawamchukui Benyamini, unaona. Baba yao hangewaruhusu kufanya hivyo. Hakuonekana kama mtu wa lazima.

Unaelewa pia kwamba Yakobo amekuwa akiwashuku wanawe kila mara, kile kilichompata Yusufu. Na hakuwa tayari kuwapa Benyamini. Mtoto wa mwisho kuzaliwa katika nyumba yake na mtoto wa mwisho kuzaliwa na kipenzi chake, Raheli, ambaye alikufa wakati wa kumzaa Benyamini.

Kwa hivyo, ukiangalia sura ya 5 pamoja nami, unaweza kuona kwamba hili ndilo linalotimia. Wanaishi kama matokeo ya kushuka Misri. Na kwa hivyo, katika sura ya 5, wakati ufunuo wa Yusufu umefanywa kwa ndugu zake, tunaona inasema, anasema kwamba huyo ni Yusufu kwa ndugu zake.

Msihuzunike. Anasema katika mstari wa 5, msijichukie tena. Tunapaswa kuacha haya kwa sababu ilikuwa ni kuokoa maisha kwamba Mungu alinituma mbele yenu.

Na tena katika mstari wa 7, lakini Mungu alinituma mbele yenu ili kuwahifadha mabaki duniani na kuwaokoa maisha yenu kwa ukombozi mkuu. Kama nilivyotoa maoni yangu mara iliyopita, huu ulikuwa wokovu uliotolewa kwa makundi yote ya watu, kwa mataifa yote yaliyoenda Misri kukusanya chakula kilichohitajika ili

kuendeleza maisha yao wakati wa njaa hii kubwa. Njaa ambayo kwa wazi haikuwahi kutokea.

Kwa hivyo, kutajwa kwa ndugu hao 10 kungekuwa kundi hili la ndugu wenye chuki na ukatili. Ndugu wa 11, bila shaka, angekuwa Yusufu, na kisha ndugu wa 12 angekuwa Benyamini. Kwa hivyo, tunapoenda Misri, tunaambiwa kwamba njaa katika mstari wa 5, njaa ilikuwa katika nchi ya Kanaani pia.

Kwa hivyo, tutapata mabadiliko haya ya njaa na kisha utimilifu, njaa, na utimilifu, njaa, na utimilifu. Nyumba ya Yakobo itapitia njaa ya kimaadili, lakini kisha itabadilika, na tutaona uchangamfu wa kiroho kwa upande wao, uamsho wa kiroho, uthamini mpya kwa wao ni nani na utume wao unahusu nini. Sasa, tunapofikia kile kinachofuata katika mstari wa 6, hadi mstari wa 28, tuna masimulizi haya ya Yusufu, ambaye anawapokea ndugu zake.

Bila shaka hawamtambui. Na anavaa, anazungumza, anatenda, na ana fahari yote ya kifalme ya mtu mwenye sifa kubwa ya Misri. Kwa hivyo, tunaambiwa katika mstari wa 6, Kwa hivyo ndugu zake Yusufu walipofika, waliinama mbele yake kifudifudi.

Sasa, umuhimu wa hilo hautapotea kwako, sivyo? Kuinama kunaonyeshwa katika ndoto ambazo Yusufu alikuwa nazo nyuma katika sura ya 37, wakati miganda iliinama mbele ya mganda wake na wakati nyota, jua, na mwezi vilipomsujudia. Sasa, kwa hivyo hii inatimia kweli. Mwandishi anataka tuwaonyeshe kwamba ndoto ambazo Mungu ametoa zinatimia na kwamba hii ni matokeo ya kazi ya Mungu kati yao.

Kwa hivyo, wanatoka katika nchi ya Kanaani, wanatangaza katika mstari wa 7. Mstari wa 8 ni muhimu. Yusufu aliwatambua ndugu zake, lakini hawakumtambua. Na kwa hivyo, kinachofanya kazi hapa ni kwamba udanganyifu huu umeundwa kwa jaribio, kama tutakavyoona.

Sasa, ili kufanikisha jaribio hili, aliwashtaki kwa kuwa wapelelezi. Anasema katika mstari wa 14, Kwa hiyo akawahoji. Aligundua kwamba kulikuwa na mwana mdogo zaidi aliyeachwa nyuma.

Na hivyo, ili kuona kama, kwa kweli, ni kile wanachodai, yaani, watu waaminifu ambao wako kwenye misheni ya kununua chakula kama watu wengine, si mpelelezi. Anaweka jaribio hili ili walazimishwe kumrudisha mdogo wao, Benyamini, Misri. Mstari wa 14, Siku ya tatu, Yusufu akawaambia, Fanyeni hivi nanyi mtaishi, kwa sababu mimi ni mtu mwaminifu, mimi ni mtu mwaminifu, kwa maana mimi namcha Mungu.

Na kwa hivyo anakubaliana, ukigundua katika mstari wa 19: Kama ninyi ni watu waaminifu, mmoja wa ndugu zenu akae gerezani, na ninyi wengine mrudi nyumbani, mkamlete ndugu yenu mdogo, mkamrudishe kwangu, na hii itathibitisha kwamba

mliyosema ni kweli. Na kisha tulikuwa tumesoma hapo awali, katika mstari wa 21, walisema, Sasa hakika tuko chini ya hukumu ya Mungu. Na ugomvi unaendelea, Reubeni anadai, kama mngéfanya tu niliyosema, basi hili lisingetupata.

Mstari wa 24: Hapo akawageukia, yaani Yusufu, akalia, alikuwa amechanganyikiwa. Alikuwa hivyo, na alijua kwamba alikuwa akifanya hivi, lakini aliona ni muhimu kumjaribu, lakini alijua alikuwa akiwatesa, alikuwa akiwatesa. Na kwa hivyo, Simeoni ndiye aliyeachwa gerezani.

Na Yusufu akatoa amri, katika mstari wa 25, ambapo walipaswa kumrudishia kila mtu fedha yake kwenye gunia lake na kuwapa mahitaji. Sasa hii ilikuwa chini ya udanganyifu kwamba wangempa Yusufu fedha hizo, wangepata mahitaji yao, wanarudi. Lakini kwa, unaona, kubadilisha fedha kwa siri, ingetoa shtaka la kuwa wapelelezi, la kuwa wezi, na uaminifu.

Kwa hivyo, anawaweka kwa ajili ya hofu hii kubwa. Sio kukata tamaa. Tazama inasema, kama tulivyosema hapo awali, katika mstari wa 28, sehemu ya mwisho, Mioyo yao ilizama, wakageukia kila mmoja, wakitetemeka.

Ni nini hiki ambacho Mungu ametutendea? Wanarudi kwa Yakobo na kuelezea kilichotokea. Na hii ndiyo ripoti aliyopewa Yakobo katika mistari ya 29 hadi 34. Na wanaelezea kwa undani mengi ya yaliyotokea wakati huo pamoja nao.

Na mstari wa 33 unasema, Kisha mtu huyo, au tuseme mtu huyo, ambaye angekuwa Yusufu, ambaye ni Bwana wa nchi, akatuambia, kisha wakaripoti jinsi alivyowataka wamrudishe ndugu mdogo. Kisha, unaona, anamshikilia Simeoni mateka. Kisha nitamfungua Simeoni, kwa sababu nitagundua kuwa ninyi ni watu waaminifu.

Na kisha anasema, katika mstari wa 34, Mnaweza kuendelea kufanya biashara nasi. Na mtakapohitaji chakula na riziki, ndipo mtakapoingia katika nchi yetu, nasi tutawapa hiyo. Na hivyo, Yakobo akawaambia, baada ya kusikia taarifa hii, Katika mstari wa 36, Mmeninyang'anya watoto wangu.

Yusufu hayupo tena. Na Simeoni hayupo tena. Na sasa unataka kumchukua Benyamini? Kila kitu kiko kinyume changu.

Sasa, tutaona kwa upande wa Reubeni, mabadiliko yakitokea. Na Reubeni akamwambia baba yake, katika mstari wa 37, Yeye ndiye mzaliwa wa kwanza. Utakumbuka alikuwa na uhusiano wa kingono na Bilha, mmoja wa wake au wajakazi wa Yakobo.

Alimwambia baba yake, Unaweza kuwaua wanangu wote wawili. Sasa, hiyo ni kutokana na kukata tamaa. Hakukuwa na kitu cha thamani zaidi kwa mtu katika

utamaduni huo wakati huo kuliko watoto waliozaliwa ambao wangeendeleza jina lake, urithi wake, na urithi wake.

Sasa, bila shaka, hii itakuwa kweli kwa utamaduni wetu pia. Na hiyo ni kusema, hatungethubutu kufikiria kuwaua watoto wetu wenyewe au kufanya hivyo iwezekanavyo. Unaweza kuwaua wanangu wote wawili nisipomrudisha kwako.

Mkabidhi kwangu, nami nitamrudisha. Lakini Yakobo akasema, “ Mwanangu hatashuka huko pamoja nanyi, kwani ndugu yake amekufa.”

Yeye ndiye pekee aliyesalia. Ikiwa madhara yatampata katika safari mnayoifanya, mtashusha kichwa changu chenye mvi hadi kuzimu , nchi ya wafu. Nitahamishwa hadi kaburini kwa huzuni.

Kwa maneno mengine, Yakobo anasema, Nikimpoteza Benyamini kwa sababu ya udanganyifu wako, wivu wako, au kwa sababu nyingine yoyote ile na mtu huyu huko Misri, nitakufa. Utakuwa unaniua mimi mwenyewe. Naam, hilo linatupeleka kwenye safari ya pili, katika kisa hiki, na Benyamini.

Na hili linatokeaje? Nilisema mara ya mwisho kwamba kulikuwa na umaarufu uliopewa Yakobo na Yusufu, lakini pia Yuda. Na anakuja kuwa maarufu katika sura ya 43. Kwa hivyo, katika mistari ya ufunguzi, Yakobo atawafundisha wanawe.

Sasa, njaa ilikuwa bado kali katika nchi, na bila shaka, wangetumia marekebisho waliyoyaleta mwanzoni katika safari yao ya kwanza. Kwa hivyo, walipokwisha kula nafaka yote waliyoleta kutoka Misri, baba yao akawaambia, Rudini mkatununulie chakula kidogo zaidi. Lakini Yuda, hii hapa ahadi, akamwambia, Yule mtu alituonya, Hatuwezi kurudi isipokuwa Benyamini aende nasi.

Ukimtuma ndugu yetu pamoja nasi, tutashuka na kukununulia chakula. Lakini hakuna sababu ya sisi kwenda huko. Nasi sote tutaadhibiwa, iwe kifungo au kifo, na bwana huyu wa Misri.

Kwa hivyo, Israeli aliuliza, sasa angalia jina limebadilishwa hapa kutoka Yakobo hadi Israeli. Kwa nini mliniletea shida hii kwa kumwambia mtu huyo kwamba mna ndugu mwingine? Hivyo ndivyo alivyosema pia kuhusu Simeoni na Lawi ilipokuja suala la kisasi cha mauaji kilichofanywa dhidi ya Washekemu . Hili linakumbukwa kwetu katika sura ya 34, ambapo ndugu hawa wawili, na kisha walisaidiwa, nadhani, na ndugu wengine.

Walitumia tohara kama njia ya kuwalemaza Washekemu kwa sababu Shekemu, mkuu, pia waliitwa Wahivi, alikuwa amemteka nyara, akamnyanyasa, na kumdhuru dada yao Dina. Nao wakamuua. Na unakumbuka kwamba Yakobo alisema, Tazama taabu uliyonipa kwa sababu sasa nitakataliwa.

Sasa, nitakuwa chini ya uadui wowote na kulipiza kisasi dhidi yangu. Anasema nitakuwa na harufu mbaya puani mwa majirani zangu. Kwa hivyo aina hiyo ya wazo ni kwamba kila mahali ninapogeuka, wanangu hunipa huzuni kubwa.

Unakumbuka kwamba hivi ndivyo Yakobo alivyofanya katika nyumba ya Isaka, baba yake. Huzuni kubwa iliyoipata nyumba hiyo. Kwa hivyo, tumezunguka maisha ya Yakobo kwamba wanawe pia wanaijaribu roho yake. Mstari wa 8 Yuda akamwambia Israeli baba yake, Mpeleke kijana pamoja nami nasi tutaenda mara moja ili sisi na wewe na watoto wetu tuishi na tusife.

Mimi mwenyewe nitahakikisha usalama wake. Mnaweza kunidai mimi binafsi kwa ajili yake. Kwa hiyo hii ndiyo ahadi yake kwa ajili ya Benyamini.

Unaona harakati kati ya Reubeni, ofa yake, nitawapa wanangu wawili, na kisha Yuda? Anachukua jukumu lake binafsi. Na nisipomrudisha, nitakuwa na lawama mbele yako maisha yangu yote. Mstari wa 10 Kama ilivyo, kama tusingechelewa, tungeweza kwenda na tayari kurudi mara mbili.

Sawa, sasa, Yakobo yuko tayari kukubali umuhimu wa hili. Na kwa hivyo, anawaacha waende zao. Anawatumia zawadi ya mazao bora zaidi ya nchi.

Anasema katika mstari wa 11. Kisha pia anamtuma ndugu yake mdogo, Benyamini, pamoja nao. Sasa, anasema katika mstari wa 13, mchukueni ndugu yenu pia mrudi kwa mtu huyo mara moja katika Mungu wangu Mwenyezi.

Nitafanyaje? Hili ni ombi. Yakobo anakuwa mtu wa maombi katika miaka yake yote ya baadaye. Anaporudi kukutana na Esau, anasema labda Mungu atawapa rehema mbele ya mtu huyo ili awaruhusu ndugu yenu mwingine na Benyamini warudi pamoja nanyi.

Mimi, nikifiwa, nimefiwa. Kama nitapoteza familia yangu, basi haya yote yako mikononi mwa Mungu. Na lazima niwakabidhi nyote kwa ahadi za Mungu, familia yangu, ikiwa na mustakabali.

Ninamkabidhi El Shaddai, Mungu Mwenyezi, hili. Kwa hivyo ndivyo ilivyotokea. Walichukua bidhaa bora zaidi za nchi.

Walichukua kiasi maradufu cha fedha. Kwa hivyo, Yakobo alielewa kwa busara kwamba njia bora ya kuonyesha kwamba ndugu hao hawakuwa na hatia ya kupeleleza na kuiba ilikuwa ni kumzidishia Yusufu zawadi. Sasa hili lilikuwa limemfaa Yakobo hapo awali.

Na unakumbuka mawimbi ya utajiri wa Yakobo, mifugo yake, ambayo watumishi wake walizalisha na kumpa Esau kama njia ya kupatana na Esau. Esau alivutiwa sana na hili na alifurahi kwamba wangeweza kupatana. Na nadhani ilikuwa ishara ya toba na unyenyekevu kwa upande wa Yakobo.

Yakobo alijua kwamba alikuwa amemwibia ndugu yake, Esau. Alikuwa amemtendea vibaya. Kwa hivyo, hii ni njia ya, tena, kushinda angalau kusikilizwa kwa upande wa mtu huyo na msimamizi wa Yusufu.

Kwa hivyo, hivi ndivyo inavyotokea na inasimuliwa kwako katika mstari wa 17. Yule mtu alifanya kama Yusufu alivyomwambia, yaani, msimamizi, kuwapa watu hao chakula. Na chakula hicho kilikuwa njia ya, tena, kujaribu.

Na tutaona hili likibadilika katika sehemu iliyobaki ya sura kwa sababu hapo ndipo alipoeleza, kwamba pengine ni bora kusoma hili ili iwe wazi kwetu kuanzia mstari wa 23. Watu hawa, bila shaka, wanatoa rufaa yao. Tulirudisha fedha maradufu, wanasema.

Na kisha, katika mstari wa 23, mambo yako sawa, msimamizi alisema. Usiogope. Sasa, hapa kuna ufahamu.

Mungu wenu, Mungu wa baba yenu, amewapa hazina katika mifuko yenu. Mimi nilipokea fedha zenu. Kisha akamleta Simeoni.

Kwa hivyo, mambo yanaonekana kuwa chanya sana kwa ndugu. Inaonekana kama mpango utafanya kazi. Sasa, Yusufu, anapofika, anaona zawadi, na wanainama tena.

Unakumbuka hili linapatana na ndoto za Yusufu. Hivi ndivyo walivyofanya katika kisa cha kwanza.

Sasa, hii hapa kesi ya pili. Alimuuliza hali zao, kisha akasema, baba yako mzee uliyeniambia habari zake anaendeleaje? Je, bado yu hai? Wakasema, ndiyo, baba yetu bado yu hai na mzima. Wakainama ili kumheshimu. Kisha akamwona ndugu yake Benyamini, mwana wa mama yake.

Akasema, huyu ndiye mdogo wako? Akasema, Mungu akufadhili, mwanangu. Hiyo ni baraka. Akatoka haraka.

Aliguswa sana. Huu ulikuwa ushahidi uliotolewa kwamba ndugu zao walikuwa wamebadilika. Hawakuwa wamemdhulumu Benyamini.

Kisha akarudi. Sasa, hili ni jambo muhimu linalopaswa kuzungumziwa katika mistari ya 32 na inayofuata. Walimhudumia Yusufu peke yake.

Kwa hivyo, fikiria hili. Hapa wako katika nyumba hii ambapo chakula kinafanyika. Walimhudumia Yusufu kwa mbali mbali na ndugu peke yao na Wamisri waliokula naye peke yao kwa sababu Wamisri hawangeweza kula na Waebrania.

Kwa maana hilo ni chukizo kwa Wamisri. Wanaume hao walikuwa wameketi mbele yake kwa mpangilio wa umri wao, mzaliwa wa kwanza hadi mdogo.

Wakatazana kwa mshangao. Sasa, walipopewa sehemu, sehemu ya Benyamini ilikuwa kubwa mara tano zaidi. Wakala na kunywa pamoja na Yusufu kwa furaha, bila kujua ni Yusufu.

Sasa hili ndilo muhimu kwetu. Mambo mawili. Moja ni utamaduni wa wachungaji waliodharauliwa huko Misri.

Kwa hivyo, hawakula na wachungaji. Walijitofautisha na utamaduni wa hali ya juu, elimu ya juu. Na ndiyo maana una ubaguzi huu linapokuja suala la kula.

Wamisri katika sehemu moja, Waebrania katika sehemu nyingine. Sababu ya hili kuwa muhimu ni kwa sababu hatimaye, Farao atawapa familia ya Yakobo nchi, nchi yenye ustawi mkubwa, inayoitwa Gosheni. Na hili litatokea baadaye katika kitabu.

Lakini jambo muhimu unapoangalia picha nzima ni kwamba watatengwa na watu wa Misri. Sasa, kabla ya ndugu hao, utakumbuka, kuanza kuingizwa katika utamaduni wa Wakanaani. Na mfano mkuu wa hilo ni jinsi Yuda alivyooa mwanamke Mkanaani.

Sasa, kuporomoka kwa maadili ni matokeo ya ndugu kupoteza mtazamo wa utamaduni mkuu wa baba zao. Ahadi ambazo Mungu alitoa kwa Ibrahimu na Isaka na pia zile za Yakobo. Lakini kwa sababu ya kutengwa na Wamisri, watapata fursa ya kugundua tena utambulisho wao kama wa kipekee, kufufua uthamini wao wa kile ambacho Mungu anawapa, kutazama tena utume ambao Mungu amewaweka, kuleta kwa ulimwengu wote, mataifa, baraka za Mungu.

Hilo ndilo jambo la kwanza tunalopaswa kukumbuka. Jambo la pili ni kwa kumpa Benyamini mara tano zaidi, ndugu wataitikiaje? Je, itakuwa ugomvi? Je, itakuwa uchungu? Je, itakuwa chuki? Kwa hivyo hiyo ni njia ya ziada ya Yusufu kujifunza. Sasa, katika sura ya 44, tutagundua kwamba kuna majaribio haya ya ndugu.

Inakuja mbele na katikati. Kwa hivyo, msimamizi anaambiwa, Nataka uchukue kikombe changu, kile cha fedha, mstari wa 2, na nataka ukiweke kinywani mwa gunia la mdogo zaidi, Benyamini, pamoja na fedha ya nafaka yake. Kwa maneno mengine, fedha iliyotumika kununua nafaka.

Na alifanya kama Yusufu alivyosema. Sasa, kikombe hiki ni kikombe cha mtabiri, njia ya kugundua mapenzi ya miungu, wakati ujao. Sasa, je, hiki ni kitu cha kale tu? Je, hiki

ni mapambo tu katika maisha ya Yusufu? Au hiki kilikuwa kitu ambacho alitumia maishani mwake na aliamini, ambacho, bila shaka, kingeonyesha kwamba Yusufu alikuwa amejihusisha zaidi na utamaduni wa Misri.

Kwa hivyo, inanikumbusha kidogo miungu ya nyumbani iliyoibiwa na Raheli walipoondoka nyumbani kwa Labani. Sasa, asubuhi, wanaume hao walikaa tu na kuendelea na shughuli zao na wakaondoka. Kisha msimamizi akawapata, na kuwashtaki kwa kuwa waovu, kwa kuiba kikombe cha bwana kwa ajili ya uaguzi.

Ndugu wamechanganyikiwa kwa sababu kikombe hiki, kitu hiki cha kibinafsi cha bwana, kinapatikana kwenye gunia la Benyamini. Hebu tuchukue sehemu hiyo ya hadithi katika mstari wa 11. Kila mmoja wao alishusha gunia lake chini haraka na kulifungua.

Kisha msimamizi aliendelea kutafuta kuanzia na mkubwa na kuishia na mdogo. Je, unaweza kufikiria drama ilivyokuwa wakati gunia la kila mmoja lilipogunduliwa? Na kikombe kikapatikana kwenye gunia la Benyamini. Kwa hiyo, wakararua nguo zao.

Hiyo ndiyo ile motifu ya mavazi tena. Ilikuwa ishara, unaona, ya mwitikio mchungu na mchungu zaidi wa kihisia kwa janga. Hii ni mbaya sana.

Je, ingekuwa tofauti yoyote? Rubeni angefurahi zaidi kama ingemaanisha kupoteza wanawe mwenyewe. Yuda angependa kutoa maisha yake mwenyewe. Benyamini.

Benjamini wa thamani kwa baba yetu. Kwa hivyo, tunataka kuendelea katika mstari wa 16. Hivi ndivyo Yuda anavyosema katika kuongoza kundi.

Tunaweza kusema nini? Tunaweza kusema nini? Tunawezaje kuthibitisha kutokuwa na hatia kwetu? Mstari wa 16. Mungu amefunua hatia ya watumishi wako. Sasa sisi, Bwana wangu, tu watumwa.

Sisi wenyewe na yule aliyepatikana na kikombe. Yote yamepotea. Na kisha, katika mstari wa 18, Yuda alimkaribia na kusema, Tafadhali, Bwana wangu, waache watumishi wako waseme neno moja kwa Bwana wangu.

Na anakiri dhambi zake. Anakiri dhambi za ndugu yake. Na anasimulia yaliyotokea.

Na anasema katika mstari wa 30, Basi sasa, ikiwa kijana hayupo pamoja nasi nitakaporudi kwa mtumishi wako, baba yangu, na ikiwa baba yangu, ambaye maisha yake yamefungamana sana na maisha ya kijana wake, ataona kwamba kijana hayupo, atakufa. Watumishi wako watashusha kichwa chenye mvi cha Baba yetu kaburini kwa huzuni. Mtumishi wako, akizungumza kujihusu, alimhakikishia baba yangu usalama wa kijana huyo.

Nilisema, nisipomrudisha kwako, nitakuwa na lawama mbele yako, baba yangu, maisha yangu yote. Yosefu anachogundua ni kwamba kuna majuto ya kweli kwa upande wa ndugu kuhusu walichomfanyia baba yao walipomuuzwa Yusufu. Na hawangefanya hivyo tena kwa kumpoteza Benyamini.

Kwa hivyo, kuna ombi la kumkomboa Benyamini, kumrudisha kwa baba yao. Sasa, linapokuja suala la sura ya 45, Yusufu anafichua utambulisho wake, katika mistari ya 1-38. Na kwa hivyo, katika mistari 15 ya kwanza, atajitambulisha.

Na Yusufu hakuweza tena kujizuia mbele ya watumishi wake wote. Akapiga kelele, ondoa sebuleni! Alilia kwa sauti kubwa kiasi kwamba Wamisri walimsikia, na nyumba ya Farao ikasikia habari zake. Yusufu aliwaambia ndugu zake, hapa katika mistari wa 3, tangazo lililoje, wakati wa hofu kubwa kwa upande wa ndugu zake.

Mimi ni Yusufu. Kisha anaonyesha upendo na shauku yake kwa baba yake. Je, baba yangu bado yuko hai? Lakini ndugu zake hawawezi kujibu kwa sababu wanaogopa uwepo wake.

Kisha Yusufu akawaambia ndugu zake, “Karibu karibu nami.” Nakumbuka kwamba Esau alipomkimbilia Yakobo, walikumbatiana na kumbusu. Walipofanya hivyo, akasema, “Mimi ni ndugu yenu, Yusufu, yule mliyemwuzwa Misri.”

Sasa, atalazimika kuwashawishi. Na sasa, msihuzunike wala msijichukie kwa kuniuza hapa kwa sababu ilikuwa ni kuokoa maisha ndiyo maana Mungu alinituma mbele yenu. Kwa miaka miwili sasa, kumekuwa na njaa nchini, na kwa miaka mitano ijayo, hawatakuwa wakilima wala kuvuna.

Lakini Mungu, mistari wa 7, alinituma mbele yenu ili kuwahifadhia mabaki duniani na kuwaokoa maisha yenu kwa ukombozi mkuu. Kwa hivyo, kuna njia mbili tunazoonwa kwamba hii inaonekana. Ya kwanza ni njia ambayo huenda mmesahau.

Huenda umesahau kwamba katika sura ya 37, kwamba Yusufu alipotumwa na baba yake Yakobo kwenda Shekemu kuwajulia hali ndugu zake na kurudisha taarifa, alifika katika eneo la Shekemu. Ndugu zake hawakupatikana, na alikuwa akijiuliza kuhusu mtu aliyepotea. Na tunaambiwa tu kwamba kulikuwa na mtu huyu.

Hajatambuliwa. Wakati huo, tulizungumzia uwezekano kwamba mtu huyo alikuwa malaika wa Bwana akijidhihirisha kama mwanadamu au Mungu mwenyewe akijidhihirisha kama mwanadamu. Lakini hapa siri ya Mungu, Mungu akifanya kazi, anasema, ndugu zako wameshuka hadi Dothani, na huko utawapata.

Mungu alitumia mtu huyu kama njia ambayo Yusufu na ndugu zake katika siku hiyo wangekusanyika pamoja huko Dothani. Mungu katika tukio lisilo la kawaida anafanya

kazi tena ili ndugu hao waungane tena katika mshikamano, umoja. La pili ni jinsi Mungu alivyotumia ndoto.

Ndoto katika sura ya 37 zilionyesha kwamba katika kisa cha miganda na nyota, kwamba kulikuwa na umoja, muungano ukifanya kazi kati ya bwana na ndugu. Kwa hivyo, tukizingatia hili basi, tunaangalia sura ya 50. Na hili pia ni muhimu kwetu kwa sababu baada ya kifo cha Yakobo na kuzikwa kwake, wana wanafufuliwa katika hofu yao.

Nadhani walifikiri kwamba maadamu Yakobo alikuwa hai, Yusufu hangewafanyia chochote. Na hivyo, wanakiri katika mstari wa 18, ndugu zake walimwendea Yusufu na kumwambia, Sisi tu watumwa wako. Lakini Yusufu akawaambia, Msiogope .

Je, mimi niko badala ya Mungu? Ulikusudia kunidhuru. Lakini Mungu alikusudia iwe njema ili kukamilisha kile kinachofanyika sasa: kuokoa maisha ya watu wengi. Kwa hivyo, huu ndio mtazamo ambao Yusufu anachukua.

Yeye pia anapitia mabadiliko. Hataki tena kusahau. Unakumbuka jina la mtoto wake Manase.

Huzuni yote ya nyumba yake. Badala yake, anataka kukumbatia urithi wa Yakobo, baba yake, na kutambua mpango mkuu wa Mungu. Na hili ni muhimu kwetu kujifunza kutoka kwa hadithi hii ya Yusufu.

Huzuni, majaribu ambayo Yusufu alipitia ambayo Yakobo alipitia, ambayo ndugu wenyewe, mwaka baada ya mwaka wa hatia na aibu, huzuni hiyo yote ilikuwa na maana. Haikuwa ya kiholela. Haikuwa ya kiholela.

Haikuwa tukio la bahati tu. Ilikuwa ni tukio la Mungu. Na tunapochukua hasara zetu, huzuni zetu, mapambano yetu, kushindwa kwetu kama wenye dhambi, na ukosefu wetu wa maadili, na makosa yetu dhidi ya wengine, tunapoweka katika mfumo mpana wa Mungu wa kutekeleza uwajibikaji wa kibinadamu, uwajibikaji wa kibinadamu, hatua za kibinadamu, bado anachukua nyuzi hizi za maisha, akizisuka kuwa vazi zuri la mpango ambapo anaweza kutekeleza ahadi hizo za baraka kwa watu wote ambao wametishiwa kutoka Bustani ya Edeni kwa dhambi ya wazazi wetu wa kwanza.

Na kisha, tunapofuatilia hili kupitia Mwanzo, tunaona mara kwa mara tishio ambalo lingetokea, lakini tishio ambalo halikuwa kubwa kuliko neema ya Mungu na kushinda kwake tishio lolote lile. Na sasa anasema, rudini, mleteni Yakobo, waleteni familia, waleteni hapa. Mpango utafanywa nanyi.

Mstari wa 14. Kisha akamkumbatia Benyamini nduguye, akalia; Benyamini akamkumbatia, akilia. Akawabusu ndugu zake wote, akawalilia.

Baadaye, ndugu zake walizungumza naye. Sasa hilo linaonekana kama jambo la kando kidogo, sivyo? Baadaye, ndugu zake walizungumza naye. Nashangaa walizungumzia nini.

Lakini unaweza kuona kwamba walikuwa na amani nzuri na ndugu yao Yusufu. Sasa, ni nini muhimu kuhusu hili? Kisha usemi huu unatuonyesha mabadiliko ambayo yametokea moyoni mwa Yusufu na hasa moyoni mwa ndugu hawa. Na hii ndiyo sababu.

Katika sura ya 37, mstari wa 4, walimchukia sana ndugu yao, tunaambiwa, kwa sababu ya neema aliyopewa Yusufu kiasi kwamba hawakutaka hata kuzungumza naye. Na sasa baada ya miaka hii yote mingi, baada ya majaribu haya yote mengi, hii ni ishara ya mabadiliko makubwa ambayo yametokea katika familia hii. Sasa, kwa idhini ya Farao, tunaona kwamba Farao atatenga mahali pa kuishi watakaporudi.

Kwa hivyo, Farao anamtajirisha Yusufu. Anataka Yusufu alete familia yake, baba yake, na familia. Na kisha anasema, kama Farao katika mstari wa 17, nitawapa mema ya nchi ya Misri, nanyi mtafurahia unono wa nchi.

Na kisha katika mstari wa 20, bora zaidi ya Misri yote. Na kisha tena, katika mstari wa 23, vitu bora zaidi vya Misri. Kisha Yusufu akawatuma ndugu zake, mstari wa 24, na kusema, msigombane njiani.

Nadhani anajua asili ya ndugu zake, sivyo? Lakini pia, usikawie. Unaenda na kurudi pamoja na baba yangu. Kwa hiyo, wakapanda kutoka Misri, wakamtangulia Ibrahimu, wakafika kwa baba yao, Yakobo, katika nchi ya Kanaani.

Walimwambia Yusufu bado yu hai. Hii ni kama ufufuo. Katika akili ya Yakobo, Yusufu bado yu hai.

Kwa kweli, yeye ndiye mtawala wa Misri yote. Yakobo alishangaa. Simlaumu.

Hakuwaamini. Walipomwambia kila kitu ambacho Yusufu alikuwa amewaambia. Na alipoona magari, Yusufu alituma watu wamchukue.

Roho ya baba yao, Yakobo, ilifufuka. Yakobo naye alifufuka. Israeli akasema, "Nina hakika kwamba mwanangu Yusufu bado yu hai."

Nitaenda kumuona kabla sijafa. Kipindi chetu kinachofuata kisha kinashuhudia kurudi kukubwa kwa familia pamoja Misri, kuanzia sura ya 46.

Huyu ni Dkt. Kenneth Mathews na mafundisho yake kuhusu kitabu cha Mwanzo. Hiki

ni kipindi nambari 23, Yusufu Aliungana Tena na Ndugu Zake, Mwanzo 42-45.